PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK

sennur sezer

resimleyen
semih poroy

evrensel çocuk kitaplığı

şiir / 4. basım

evrensel **çocuk** kitaplığı

PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK

Sennur Sezer

Resimleyen

Semih Poroy

DOĞA BASIN YAYIN
Dağıtım Ticaret Limited Şirketi
Tarlabaşı Blv. Kamerhatun Mah. Alhatun Sk. No: 25 Beyoğlu / İstanbul
T: 0212 255 25 46 F: 0212 255 25 87
www.evrenselbasim.com – cocuk@evrenselbasim.com – info@evrenselbasim.com

evrensel basım yayın 60
evrensel çocuk kitaplığı 6

Pencereden Bakan Çocuk: Sennur Sezer

Resimleyen: Semih Poroy

Logo Tasarım: Savaş Çekiç

Kapak Tasarım: Bahar Eroğlu

Birinci Basım: Kasım 1995

Dördüncü Basım: Ekim 2012

ISBN 978-975-7837-64-0

© Evrensel Basım Yayın 1995 - Sertifika No 11015

Baskı: Ezgi Matbaası Sertifika No: 12142
Sanayi Caddesi Altay Sokak No: 10 Çobançeşme – Yenibosna / İstanbul
T: 0212 452 23 02 – 654 94 18
ezgimatbaa@mynet.com - www.ezgimatbaa.net

PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK

PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK'un yazarı Sennur Sezer, tanınmış şair ve yazarlarımızdandır. 1943 yılında Eskişehir'de doğdu. Yedi yaşında İstanbul'a gelerek ilk ve orta öğrenimini burada tamamladı. Genç yaşta fabrika işçiliği, ardından yayınevleriyle ansiklopedilerde redaktörlük yaptı. Gazetelerde, dergilerde şiir ve yazıları çıktı. İlk şiir kitabı Gecekondu 1964 yılında yayınlandı.

Öykücü ve yazar Adnan Özyalçıner'le evlidir. Kadın duyarlığı, çocuklara ve dünyaya sahip çıkan bir ana sevecenliği ile örülü şiirlerini sekiz kitapta topladı. Şiirlerinden yapılan bir seçme, Bir Annenin Notları (2002) adıyla yayımlandı.

Çocuklar için yazdığı elinizdeki Pencereden Bakan Çocuk adlı şiir kitabından başka Gerçeğin Masalı (şiirler), Sümüklü Böceğin Masalı (şiir-masal), Hasır Ören Padişah (masal) Keloğlan ile Köse (masal-öykü) gibi kitapları vardır.

Sennur Sezer, çocuklara yönelik olarak yazdığı şiir ve öykülerinde çocukların mutlu olacağı bir sevgi ve barış dünyasının özlemini yansıtır.

Pencereden Bakan Çocuk kitabıyla, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği'nin seçtiği "15 yılın en iyi çocuk şiirleri kitabı ödülü"nü ve "Pen Şiir Ödülü"nü aldı.

İlk torunum
Adnan Taylan Sakin'e

KİTABI OKUYACAK ÇOCUĞA

Bu kitap sen doğmadan çok önce yazılmaya başlandı. Sana benzer çocuklar için. Onların sevinç ve üzüntülerini hep yüreğinde taşıyan biri yazdı. Bir komşu teyze gibi düşün onu. O komşu teyzenin bir zamanlar çocuk olduğu sana şimdi inanılmaz gelir. Ama hatırla, komşu teyzen de, annen de baban da bir zamanlar çocuktu. Büyükannen de, deden de. Bu kitabı yazan da bir zamanlar çocuktu, çocukluğun nasıl bir dönem olduğunu hiç unutmadı, yazarlar ve ozanlar çocukluklarını hiç unutmazlar.

Bu kitabı yazan, onu çocukları için yazmaya başladı. Bir kızı ve bir oğlu vardı. Kitap tamamlandığında, yazar büyükanne olmuştu. O yüzden kitabını ilk torununa adadı. Başka torunu olup olmayacağını bilmiyor. Yazarlar geleceği bilemezler.

Bu kitap, senin çocuk olduğunu bilen bir kitap. Çocukların önemli olduğuna inanan bir kitap. Ve çocuklara verilen kitapların çocuklar için yazılmadığını bilen biri yazdı bu satırları... Onu sevmeni dilerim. Çünkü bu satırların yazarı seni bir gün pencereden bakarken görmüş, yüreğindeki uçup başka yerlere gitme isteğini sezmişti. Kim bilir belki de annendi o... Ya da baban. Çocukların dar evlere kapalı oldukları bunaltıcı saatler hiç değişmedi. Dilerim, bu kitaptaki şiirlerle özlediğin yerlere uçup gidersin. Başka şiir kitaplarını da seversin, bu kitabın yol göstericiliğinde.

Sennur Sezer

PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK

Uçup gitsem pencereden,
Konsam oradaki ağaca,
Bir ağaç vardır ovada.

Bu apartmanların ötesinde,
Bir ova uzanmalı ufka.
Yoksa neye yarar tirenler,
Otobüsler, vapurlar,
Ova yoksa?
Uçup gitsem pencereden,
Konsam bir yeşil ağaca.

Uçmak ne kolay bilsen,
Durup düşünürken yeşil kırları,
Ağaçları, kuşları,
Durup hep aynı sokağa bakarken,
Pencereden.

DENİZLE GÜNEŞ

Anne içimde bir deniz var:
Üzülünce gözlerime vuruyor,
Sesini duyuyorum göğsümde,
Sevinince.

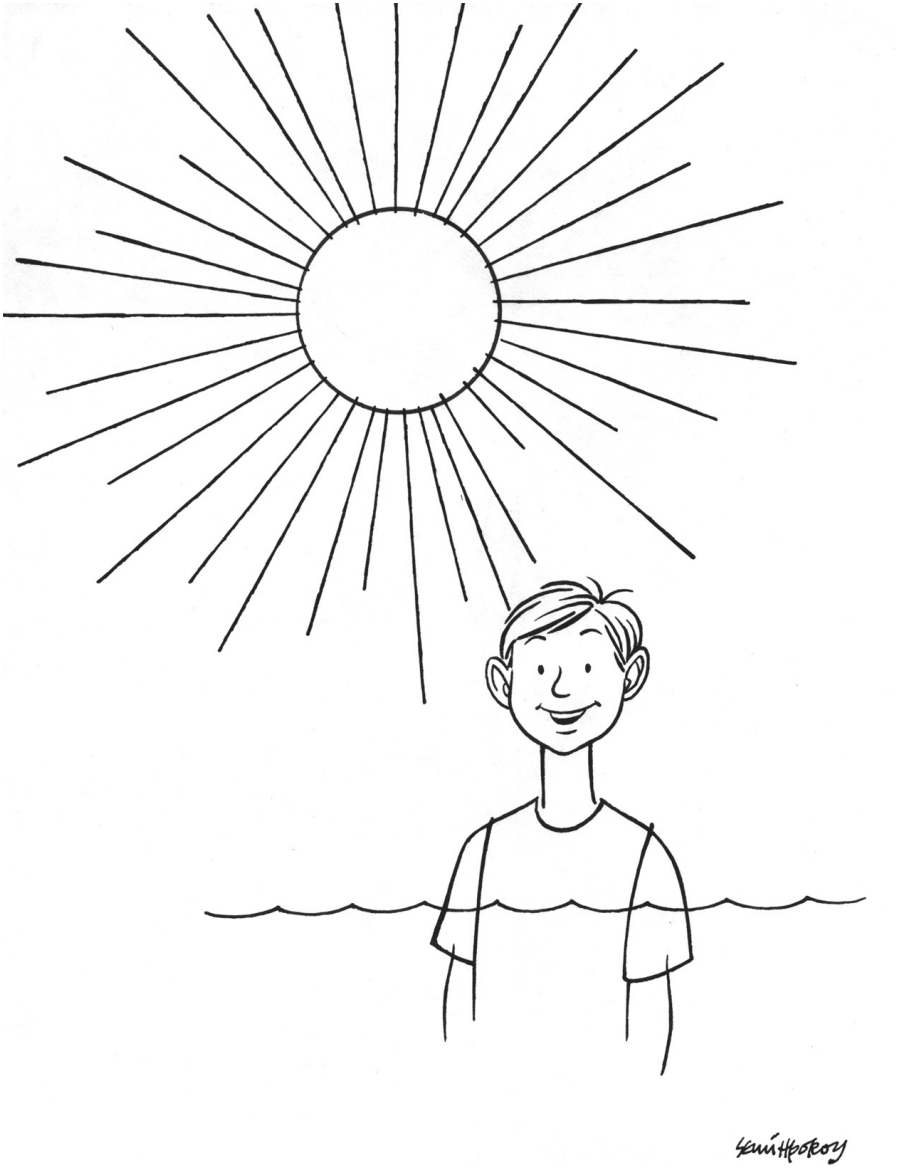

Göğsümde bir güneş var anne:
Yanaklarımı kızartıyor,
Babam eve gelince.

Anne güneşim var, denizim var.
Ben kocaman bir ülke miyim?
Söylesene.

BULUT İLE LEYLEK

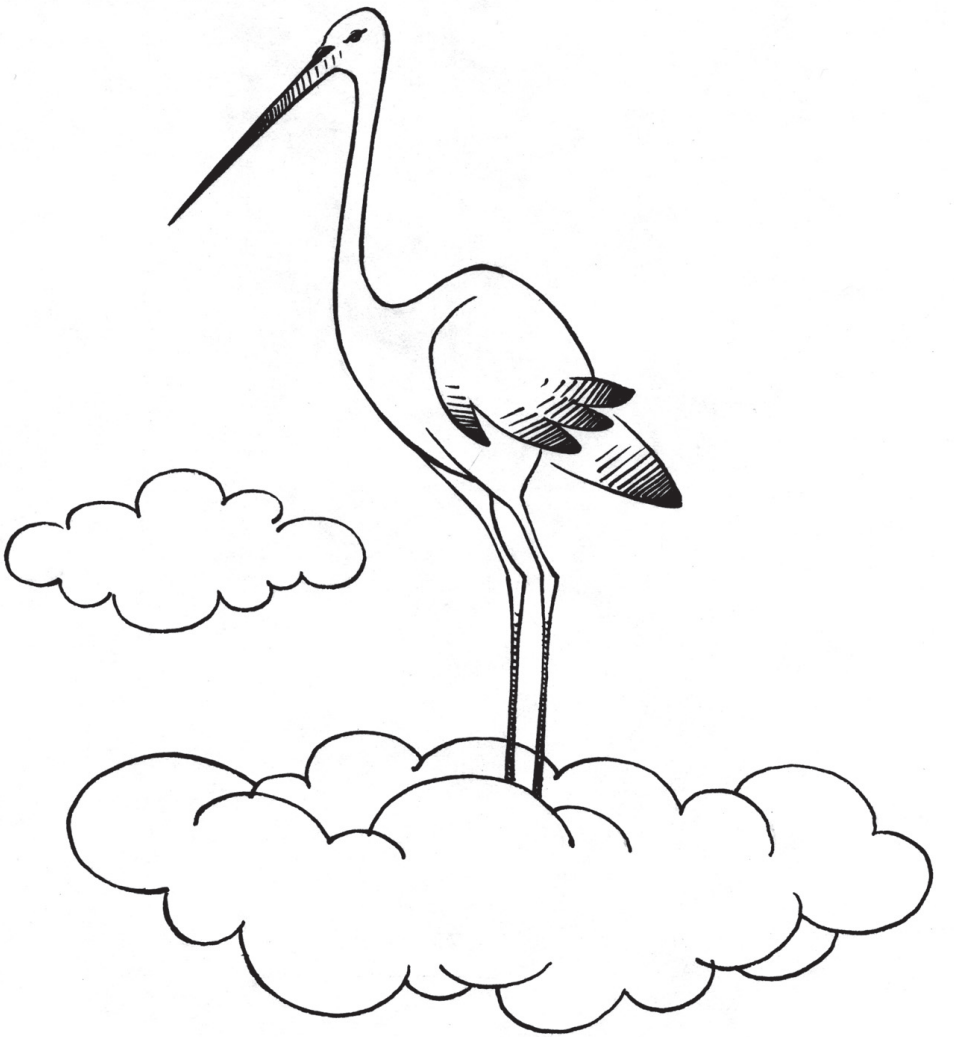
Bu bulut nereye giderse,
Uykumda oraya giderim,
Yağmur olur düşerim,
Çocukların saçlarına.

Bu leylek nereden gelirse,
Oradan dönerim sabahları,
Onun için böyle gülerim,
Her sabah ekmeğe ve çaya.

Bulut ve leylek her bahar,
Götürür getirir beni.
Yaramazlık değil yaptıklarım,
Kızmayın bana e mi!

PAPATYALAR

Papatyalar gibi olmalı sevinç,
Her taşın arasından fışkıran.
Oysa güller ne çabuk soluyor,
Kopunca dalından.

Papatyalar ne şen arkadaşlar
Kitaplar gibi yaprakları.
Soru sormak için onlara,
Koparmamalı.

Papatyalar gibi yaşasak ne olur,
Biz de.
Gülerek paylaşıyorlar toprağı,
Binlerce.

ARKADAŞIM RÜZGÂR

Ne çok şarkın var rüzgâr!
Dallarla söylediğin hırçın,
Yağmurla mırıldandığın üzgün,
Rüzgâr ne çok şarkın var.

Annen darılmaz mı?
Şapkasını uçurunca babamın,
Sobanın dumanıyla,
Elim sende oynayınca.

Ne yaramazsın rüzgâr!..

ÇOCUKLA KAR TANESİ

– Kar tanesi, kar tanesi,
Nerden geldin köyümüze?

– Bir derenin beşiğinden,
Torosların eşiğinden.

– Uzun muydu yolculuğun,
Yoruldun mu söylesene?

– Bir buluttum yumuşacık,
Yorganım vardı, sıcacık.

– Kar tanesi küçücüksün,
Sabaha kalmaz erirsin.

– Su olurum ben erirsem,
Üzülmez misin gidersem?

HERKESİN ANNESİ EN GÜZEL

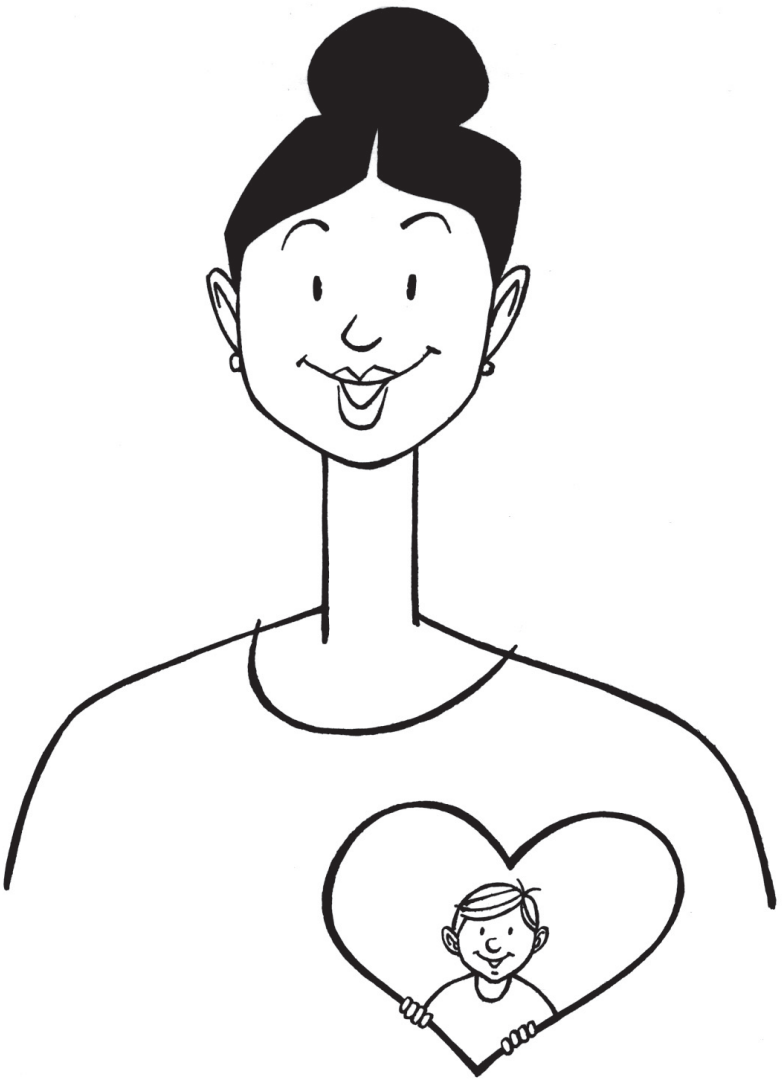

Benim annem
Kaç resim taşır yüzünde?
Beni severken, bir melek,
Yaramazlık edince, öfke,
Kırık bir oyuncak, üzülünce.

Benim annem,
Kaç şarkı taşır sesinde?
Ninni, türkü, halay...
Bir tokat sesi, arada bir de.

Benim annemin,
Kaç kişi sığar yüreğine?
Önce ben, sonra ben, ben...
Ve bütün çocukları dünyanın,
Benimle birlikte.

Benim annemin,
Kutlamak için kaç günü var?
Anneler günü az,
Benim anneme.

BEN UYUYUNCA

Uykumun sineması,
Bana annemi göster,
Kaşını çatmasın ninem,
Islık çalınca.

Uykumun sineması,
Bana kuşları göster,
Yağmur yağmasın
Bahçeye çıkınca.

Uykumun sineması,
Ağlamak istemiyorum.
Kırılmasın ne olur camlar,
Top oynayınca.

HERKESİN BİR İŞİ VAR

Annem yemeği yapar,
Ben tadına bakarım.
Babam işine gider,
Ben bütün gün oynarım.

Beni tembel sanmayın,
Herkesin bir işi var.
Anne baba çalışır,
Oyun oynar çocuklar.

Kuşların işi uçmak,
Çiçeğin işi kokmak,
Çocukların işi de,
Öğrenerek oynamak.

ÖĞRETMENİM SÖYLESENE

Masal nedir öğretmenim?
Güneşin evini şaşırmaması
Masal mı?

Masal nedir öğretmenim?
Elmanın tatlı, limonun ekşi olması
Masal mı?

Toprak güle nasıl koku verir?
Nerden bulur şekeri elma?
Masal değilse
Nedir rüya?

GÜZ TÜRKÜSÜ

Demek gidiyorsun küçük kırlangıç,
Sıcak ülkelere.
Ordaki badem çiçeğine, benden
Selam söyle.

Artık yağmurlar başlıyor,
Kış kapımızda.
Sesini özleyeceğim,
Göğe baktıkça.

O sıcak ülkelere varınca,
Terliyen kuşları ara,
Kalkıp gelsinler artık,
Kışlar güzeldir bizim burda.

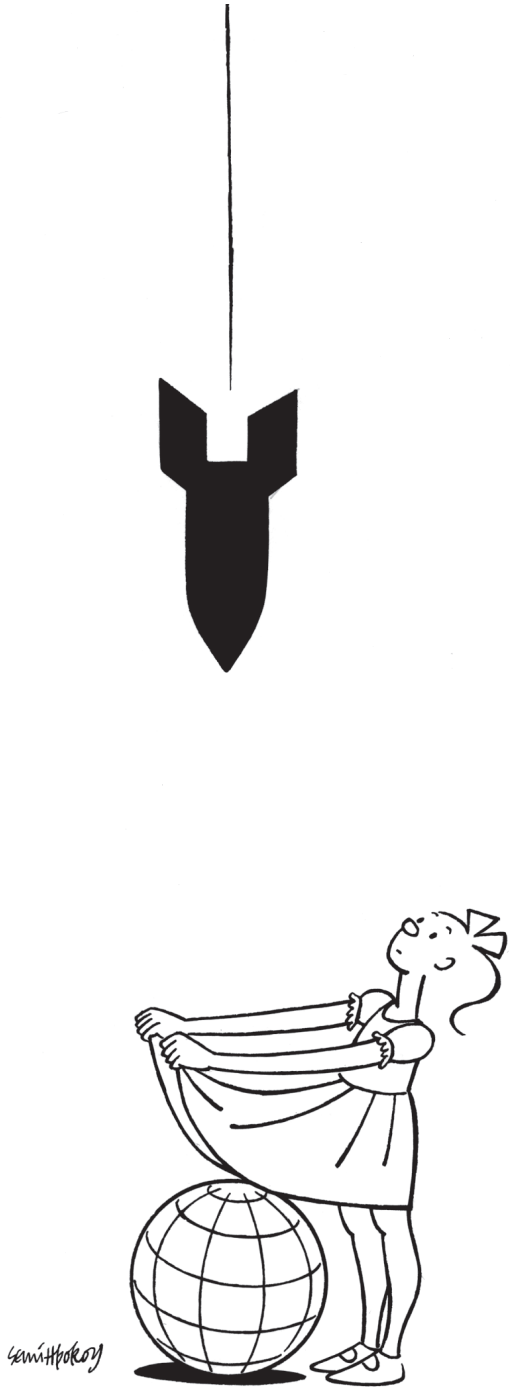
BAY BİLGİN'E MEKTUP

Bomba yapan Bay Bilgin
Çocuğun yok mu senin?
Bir şeker ağacı bul
Çiçekli bir bahçe kur.

Yaşarsak yaşar dünya,
Ölürsek güneş solar.
Bu kadar çok bombayla,
Yaşayamaz çoçuklar.

Bomba yapan Bay Bilgin,
Hiç oyuncak yaptın mı?
Kaç çocuk süt içmiyor,
Söyle haberin var mı?

Yaşarsak yaşar dünya,
Ölürsek güneş solar.
Adam öldürenleri
Sevemez ki çocuklar.

ANI

Bir çakıltaşı var çantamda,
Bir düğme bir de kozalak,
Anmak için geçen yazı.
Çakıl beyaz, kozalak kırık, düğme parlak.

Denizi duyuyorum bakınca çakıltaşına,
Koklayınca kozalağı ormandayım.
Düğmeyi nerde buldum bilmiyorum,
Ama seyretmeyi seviyorum.

Kim sığdırmış çakıla denizi,
Geçen yazı, sevinci?
Rüzgârı kim saklamış kozalağa
Acaba?

Belki bir gömleğe dikilmişti,
Koptu ipliği yol ortasında,
Düğme yalnız kalıverdi.
Belki düştü bir torbadan
Hiç kullanılmadan.

Bir düğmeye kaç öykü sığar?

BİR SAKSI BAHAR

Ne güzel çiçekler var,
Resimlerde.
Benim hiç bahçem yok,
Ne okulda ne evde.

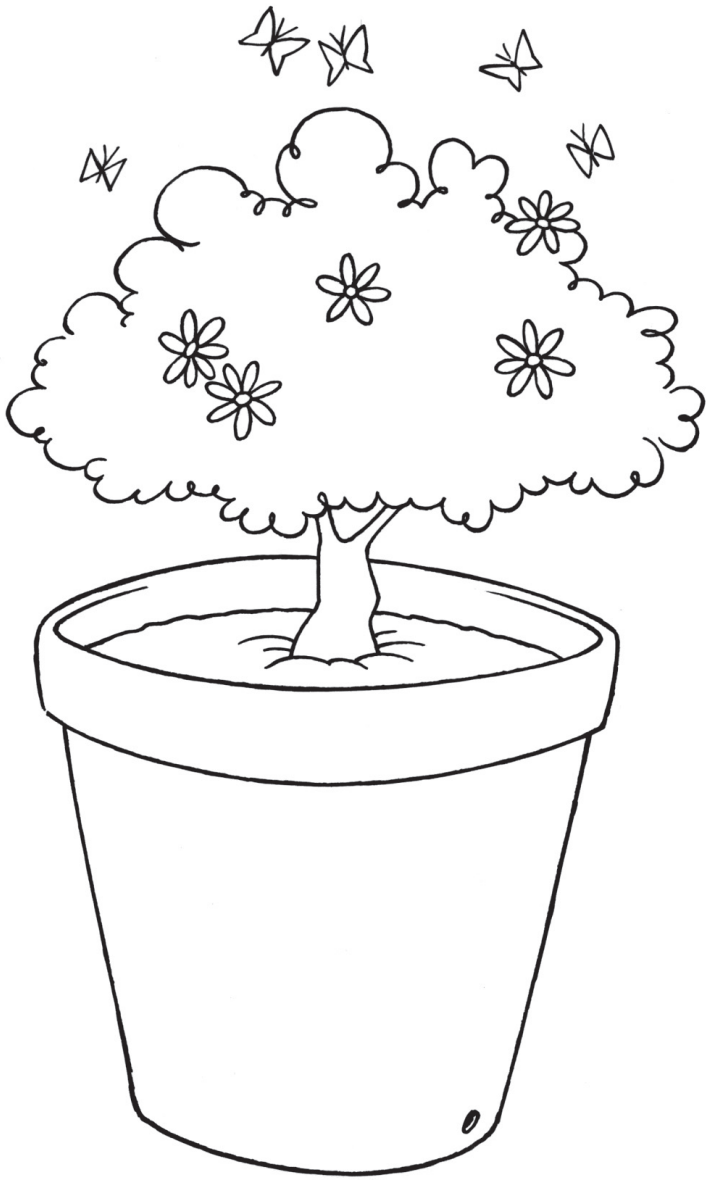
Kelebekler uçarmış kırlarda,
Şarkılardan öğrendim.
Bal nedir biliyorum,
Arıları görmedim.

Bir saksı aldım pazardan,
Biraz da toprak,
Çiçeğim açınca baharda,
Hem kelebeğim hem arım olacak.

DEDEM

Dedem kaç yaşında anne?
Benimle oynarken,
Bir çocuk gülüyor yüzünde.

Dedem kaç yaşında anne?
Beni kucağına alınca,
Duyuyorum:
Bir at koşuyor göğsünde.

Dedemin gözlükleri var,
Sakalı yok,
Hiç benzemiyor dede resimlerine.

Benim dedem,
Dedelerin en güzeli.
Yemeğimi yersem, büyürsem,
Ben de dede olurum, belki...

ÖZLEM

Ayakkabımla hiç konuşmadık,
Ama bilir koşmayı nasıl sevdiğimi.
Ceketim benden öğrendi,
Trafik ışıklarında beklemeyi.

Benimle birlikte büyümedi,
Gömleğim, kazağım.
Çantam, kitaplarıma dar geldi,
Bir başka çocuğun dolabındalar şimdi.

Özler mi beni ayakkabılarım,
Usul usul yürürken?
Ceketim, kırmızı ışıkta dürter mi,
Dursun diye yeni sahibi?

Çantam, yeni okulunu sevdi mi?

ANNEANNEM ÇOK YARAMAZ!

Anneanne, anneanne, yaramaz anneanne,
Bırak o kibriti, annem kızacak.
Anneanne, anneanne, yaramaz anneanne,
Ocakla oynama, elin yanacak.

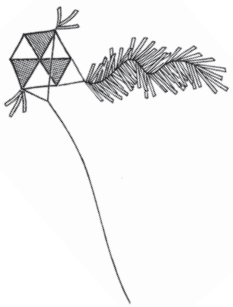
Çaydanlık, tencere, tabaklar, rende,
Neden bana yasak, söyle anneanne?
Oyuncak değilse iplikle iğne,
Neden oynuyorsun onlarla öyle?

Babam nasıl uslu, ocak yakmıyor,
Dedem iğne iplikle oynamıyor...
Anneannem benim kadar yaramaz,
Ama annem ona hiç bağırmıyor.

Anneanne, anneanne, yaramaz anneanne,
Benimle de oyna biraz anneanne!

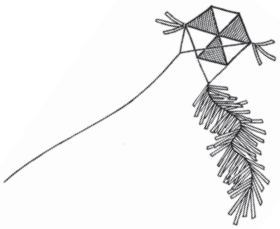
TARİH DERSİ

Yazıyı evini özleyen biri bulmuş,
Sayıları, çok çocuklu bir anne,
Çörekleri eşit dağıtmak için,
Çarpmayı ve bölmeyi de...

Tabak kıran çocuk uydurmuş çıkartmayı.
Toplamayı, çiçek toplayan bir kız.
Okuma yazma bilmeyen biri de
Çizmiş ilk resmi
Boyamak için sevinci...

Yoksa boyasız resim yapmak isteyen
Bir amca mı yazmış ilk şiiri?

GECEYARISI

Yorganım gözünü yum,
Uyu yorganım uyu,
Düşlerim bana küstü,
Bıraktı beni uyku.

Kapattıkça açılır gözlerim,
Göğsümde çırpınır bir kumru.
Hadi uyu benim yastığım,
Yorganım hadi uyu.

Uyu güzel aklım,
Saçlarım artık uyu,
Bak uyudu halının renkleri,
Uyudu bardakta su.

Yorganım gözünü yum,
Uyu yastığım uyu,
Ninniler yoruldu.

PABUÇ TÜRKÜSÜ

Cici cici pabuçlar,
Uç uç böcecik,
Yolumu bekliyorlar,
Uç uç böcecik.

Uç uç böcecik,
Annem bana cici pabuç alacak.
Cici pabuç nolacak?
Tıpış tıpış koşacak.

Uç uç böcecik ,
Annem bana yeni pabuç alsın...

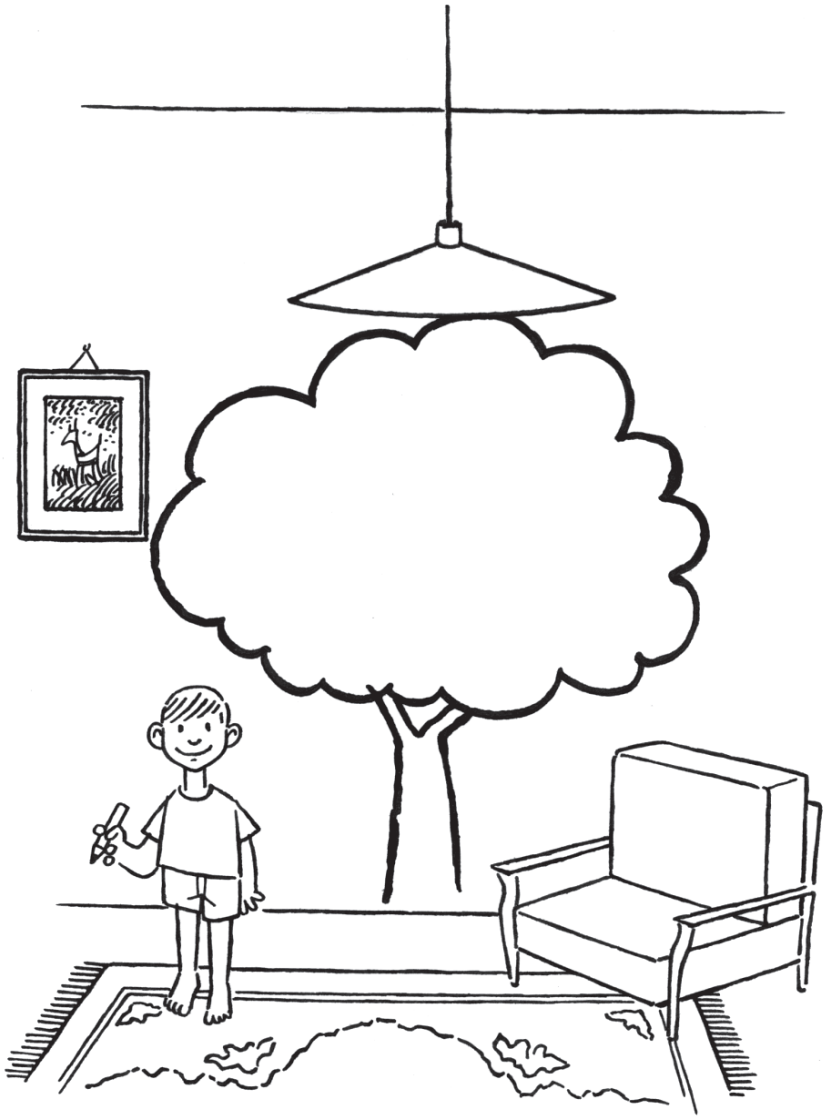
YALNIZ ÇOCUK

Bir ağaç çiziyorum duvara,
Yalnız kalmasın.
Sonra kuşlar dallarına,
Canı sıkılmasın.

Ağaç ve kuşlar,
Rüzgârı çağırıyor.
Koşup geliyor sonra
Beyaz bulutlar.

Kuşlar, bulutlar, rüzgâr
Bir veriyorlar elele,
Annem "odan dağılmış" diyor,
Ağacı görmüyor bile...

ARKADAŞ RESİMLERİ

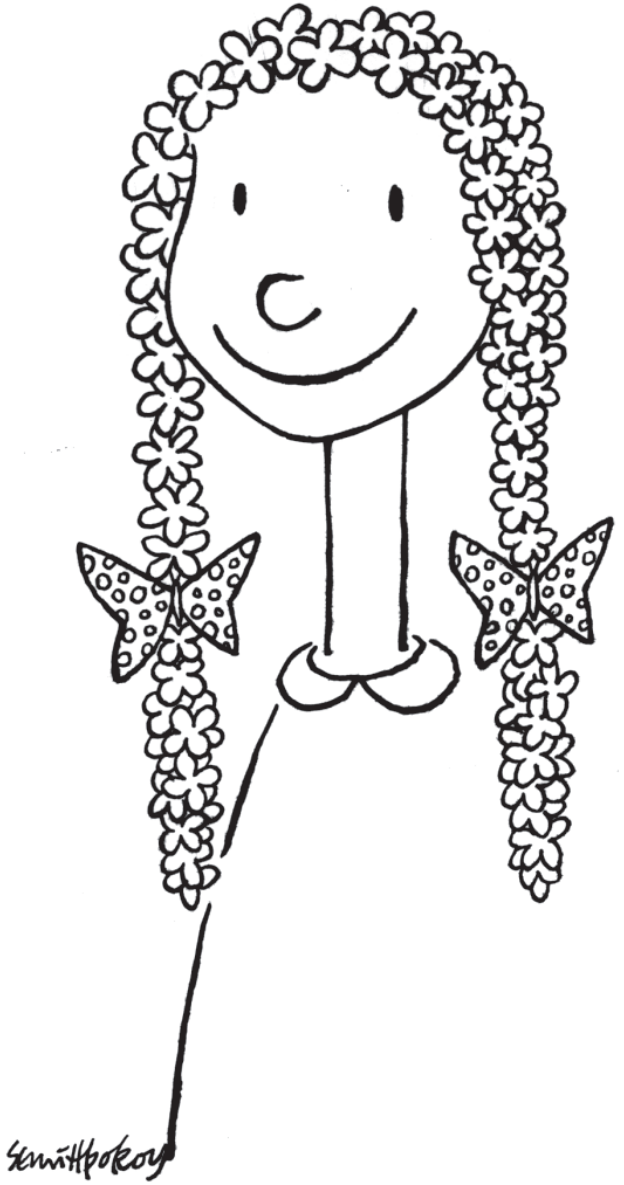

Arkadaşlarımın yüzleri,
Manzara resimleri:
Birinin saçları yoncalar gibi,
Kıvrık kırpık.
Irmakları hatırlıyor
Ötekinin örgüleri.
Ya bulutlu ya güneşli
Gözleri.

Arkadaşlarımın hepsi
Bahar bahçeleri.
Yüzlerinde,
Papatyalar gibi,
Güneşle fışkırıyor
Çilleri.

KEDİLİ BİLMECE

Ben kediyi severim,
Kedi güneşi,
Güneş bahçeyi,
Kimseyi sevmez bahçe sahibi...

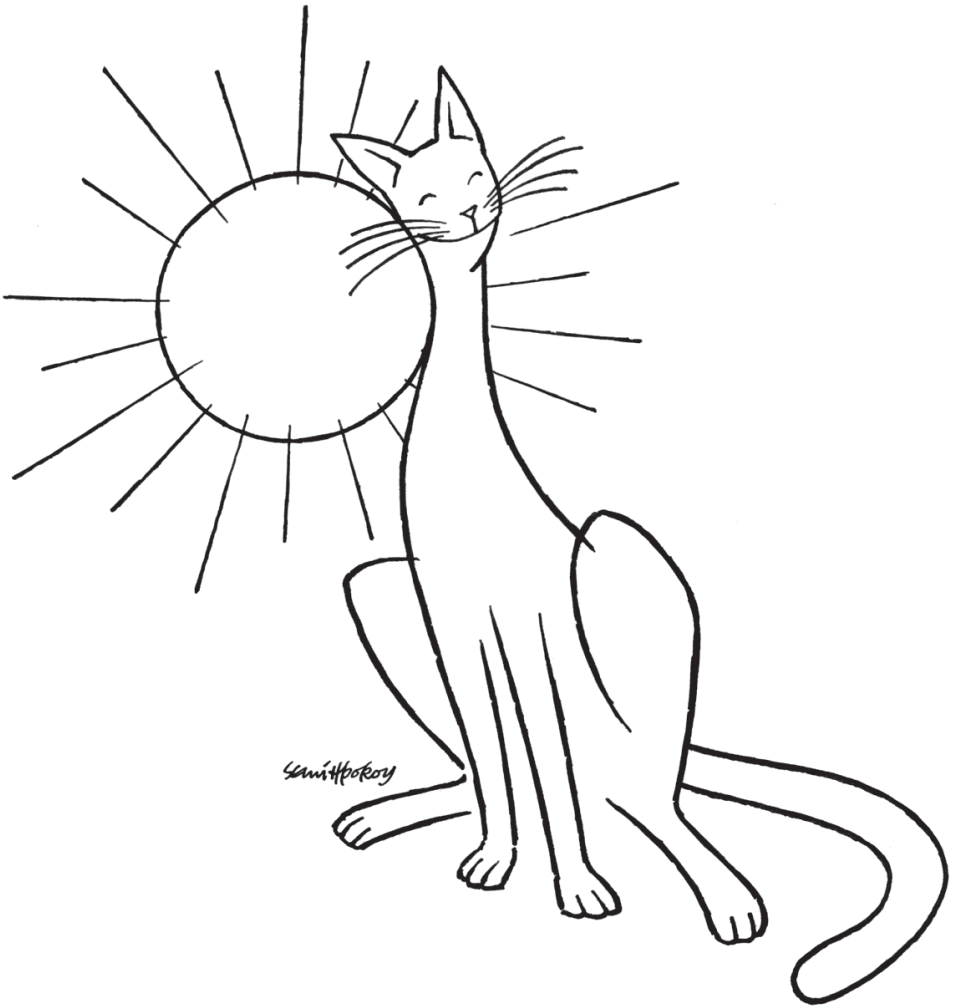
Kedi, sokak kedisi,
Bahçe, komşu bahçesi...
Güneş kimin,
Sokak kimin peki?

Kedi güneşi sever,
Güneş kedinin...
Güneş bahçeyi sever,
Bahçe güneşin.
Sokak ayırmaz kediyi, bahçeyi, güneşi.
Ben bahçeli evleri severim,
Kedili bahçeleri.

Niye anlamıyorsunuz beni?

BABAMI SEVİYORUZ

Babam yorgunsa,
Televizyon korkar,
Kısar sesini.
Acele eder ocakta çorba.

Babam sakallıysa, yorgun,
Gömleği, ceketi buruşuk,
Sesi bile başka.

Babam yorgunsa,
Sarılırım babama,
Hatırlasın diye beni, annemi,
Gülsün diye odaya, bana.

Onu özledik günboyu,
Hazırlandık kucaklamaya.

İÇİNDEKİLER

KİTABI OKUYACAK ÇOCUĞA 11
PENCEREDEN BAKAN ÇOCUK 12
DENİZLE GÜNEŞ 14
BULUT İLE LEYLEK 16
PAPATYALAR 18
ARKADAŞIM RÜZGÂR 20
ÇOCUKLA KAR TANESİ 22
HERKESİN ANNESİ EN GÜZEL 24
BEN UYUYUNCA 26
HERKESİN BİR İŞİ VAR 28
ÖĞRETMENİM SÖYLESENE 30
GÜZ TÜRKÜSÜ 32
BAY BİLGİN'E MEKTUP 34
ANI 36
BİR SAKSI BAHAR 38
DEDEM 40
ÖZLEM 42
ANNEANNEM ÇOK YARAMAZ! 44

TARİH DERSİ 46
GECEYARISI 48
PABUÇ TÜRKÜSÜ 50
YALNIZ ÇOCUK 52
ARKADAŞ RESİMLERİ 54
KEDİLİ BİLMECE 56
BABAMI SEVİYORUZ 58

